

PÜNKÖSDI MAJÁLIS

Az idei pünkösdhétfői majális, amelyet június 10-én tartunk a máriaremeteinek kegytemplom kertjében lesz újból. Fókuszban az Eucharisztikus Kongresszusra előkészület áll.

A nap témája: Az Eucharisztia forrása a világ életéért

A nap folyamán a templomban gyónási lehetőséget biztosítunk; Bittsánszky Jánosné egyházmegyei családfelnevelés segítő várja a családokat; a parkban kicsiknek, nagyobbaknak lesz játék és foglalkozás. 9 órától a plébániák és egyházi intézmények sátraiknál fogadják az érdeklődőket a korábban megszokott rend szerint. Egyházmegyei ministránstalálkozó a ministráns és hivatásigazgató referatúra munkatársainak részvételével.

10 órától a nagyszínű program. 13.30 órakor főpásztori buzdítás a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előttünk álló készületi évére. 14.30 órakor ünnepi misét celebrálunk a szabadtéri oltárnál. Utána a plébániák missziós küldötteinek konferenciájára és tapasztalat-megosztására kerül sor a NEK szervezésében. Várunk mindenkit! *Erdő Péter bíboros*

NYÁRI KÁNTORKÉPZŐ TANFOLYAM

A Weiner Leó Katolikus Zeneiskola és Zeneművészeti Szakgimnázium a Főegyházmegye megbízásából kántorképző tanfolyamot indít. A képzés 2 évfolyamos, évfolyamonként kéthetes nyári képzésből (ebben az évben június 24-től július 6-ig) és az év közbeni 4 konzultációs alkalomból áll (péntek délután és a szombati nap). A képzés helyszíne: Weiner Leó Katolikus Zeneiskola és Zeneművészeti Szakgimnázium (1112 Bp., Neszmélyi út 30.) A templomi szolgálat helyszíne: Kelenföldi Szent Gellért templom (1115 Bp., Bartók Béla út 149.) Jelentkezési határidő: június 12. Felvételi időpont: június 15. (szo) 10-12-ig vagy június 17. (h) 16-18-ig Részvételi díj: 30.000 Ft / év Szállást és étkezést igény szerint biztosítunk. Infó www.weinerleo.hu honlap „kántorképző” fül alatt. A felvételi lap innen tölthető le, melyet az info@weinerleo.sulinet.hu ill. bene.balazs@weinersuli.ujbuda.hu címre kérjük küldeni

STRESSZKEZELŐ TRÉNING AZ EGYHÁZBAN

Hogyan csökkenthetem a szolgálatom kapcsán keletkező mindennapi feszültségeket? Hogyan kommunikálhatok a rám bízottakkal és munkatársaimmal hatékonyan annak érdekében, hogy a közlésem-üzenetem célba érjen, és konstruktív együttműködést tudjak kialakítani másokkal? Hogyan tudom kezelni a rám nehezedő munkahelyi kihívásokat? Lelkipásztorok, plébániák és katolikus intézmények munkatársainak jelentkezését várjuk a stresszkezelő, konfliktusmegoldó, kommunikációs és kapcsolati készségfejlesztő tréningre (WÉK). Időpontok: június 26-28., 9:00-15:00 óráig, összesen 18 óra Hely: KKFI, 1035 Bp., Kórház u. 37. Költség: 19.000 Ft/fő a tréning térítési díja, amennyiben a jelentkező Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei intézmény, plébánia munkatársa (14.000 Ft/fő támogatást a KKFI ad). Más egyházmegyékből, szerzetesrendi intézményekből, illetve nem egyházi intézményben dolgozó jelentkezők részére 33.000 Ft/fő a tréning költsége. Jelentkezés: a kepzes@kkfi.hu címen június 10-éig lehet név, plébánia/egyházi munkáltató/egyéb munkáltató és személyes e-mail cím megadásával.

A KONCERTRŐL

Nagyszerdán este a mozambiki árvízárkosultak megsegítésére tartott jótékonyági koncerten hallhattuk Pergolesi Stabat Mater-ét. Cikáztak bennem a gondolatok.

A 26 éves korában, a ferencesek kolostorában, tuberkulózisban elhunyt fiatalember a hagyomány szerint a halálos ágyán fejezte

be művét. Nem akármilyen felkészülés a halálra! Én komoly lelki mélységet érzek a hangok mögött. Számomra már furcsa, hogy jó kétszáz évvel ezelőtt a hangzások „világiassága” miatt liturgikus használatra alkalmatlannak találták. Bár valóban erős érzelmi töltése van a zenének, s a liturgia elsősorban az észnek szól, nekem sokat segít a templomban hallgatott, a lelkemet fel-emelő, átélést adó zene. A Szentmáry Kálmán vezette Ádám Jenő Kamarazenekar, a Belcanto Akadémia Kamarakórusa (vezetője Maria Theresa Uribe Reddemann operaénekes énektánár) és a szólisták: Holndonner-Kirst Enikő (szoprán) és Geréb Zsuzsanna (alt) az alkalomhoz méltó ajándékot hoztak.

Aztán a mozambiki térségre lecsapott Idai-ciklon által keltett árvízben hajléktalanná vált százazrekre, az ezentúl az eddiginél is erősebben nélkülözőkre, az új árvákra és gyermeküket veszítettekre gondolok. Mozambikban egy **50 km széles sávban** (!) minden víz alá került. Mi itt jóllakottan, kényelmes padokon ücsörögve, a zene segítségével próbálunk közelebb kerülni Krisztus keservéhez, Mária áldozatához. A végén tapsolunk, hazamegyünk, aztán jól alszunk. A „szenvedésről” hamar megfeledkezhetünk. Bezzeg Afrikában most igazán nincs szükség zenei segítségére a szenvedés átéléséhez... A két napja leégett Notre Dame újjáépítéséhez már gyűlnek az euró százmilliók, pedig csak egy épületről – ha még oly fontos, ikonikus templomról is – van szó. Az afrikai emberek mennyi segítséget kapnak?

Megint a zenére figyelek. Hányan vallották már meg hitüket **Jacopone da Todi** (ha tényleg ő írta) költeményének megkomponálásával! A Fájdalmas Szűzanya emléknapija (szept. 15.) szekvenciájának állítólag több mint száz megzenésítése ismert. Mennyi ajándékot adhat egy ember egyetlen ihletett költeménnyel? És most a zenészek ajándékoznak meg minket. Afrikában tömegek élnek át hogy ajándék az élet. Jön a húsvét. „Halál, hol a te győzelmed? Halál, hol a te fullánkod?” A Stabat Mater fényes dūr akkordjai talán már a megváltásról szólnak.. *Frigyesi Miklós*

AZ ÉLET IGÉJE- 2019. május

„Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” (Jn 20,21)

János evangélista, miután elbeszélte Jézus tragikus kereszthalálát, amely megzavarta és félelemmel töltötte el a tanítványait, meglepő hírt közöl: Jézus feltámadt és visszatért övéi közé! Húsvét reggelén ugyanis a Feltámadott felismerhetően megmutatkozott Mária Magdolnának. Ugyanaznap este pedig megjelent a tanítványoknak, akik mély fájdalomukban leverten és csaldódtan bezárkóztak házukba.

Jézus keresésükre indul, mert újra találkozni szeretne velük. Nem számít, hogy megtagadták és elmenekültek a veszély elől, hanem inkább megmutatja nekik a szenvedések nyomát a kereszten meggyötört testén, a sebhelyet a kezén és átszúrt oldalán. Első szavaival békét kíván: igazi ajándék ez, mely a lélek mélyére hatol, és átalakítja az életünket.

A tanítványok ekkor végre felismerik, és újra öröm tölti el őket, mert ők is úgy érzik, begyógyultak sebeik, vigaszt és fényt találnak újra együtt Urukkel és Mesterükkel.

Ezután a Feltámadott nagyon fontos feladatot bíz erre a kis, törékeny csoportra: menjenek ki az utakra, és vigyék a világba az evangélium újdonságát, ahogyan Ő tette. Micsoda bátorság a részéről! Amint az Atya bízott őbenne, Jézus is teljesen megbízik tanítványiban.

Végül Jézus – fűzi hozzá János evangélista – „rájuk lehel”, azaz megosztja velük benső erejét, a szívet és elmét megújító Szeretet-Lelkét.

„Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.”

Jézus átélte az emberi lét teljességét: megtapasztalta a barátság örömét, a megtagadás fájdalmát, a munka fáradságát és az úton lét fáradságát; tudja, hogy milyenek vagyunk, ismeri a korlátait

inkat, a szenvedést és a kudarcot, amelyet nap mint nap megtapasztalunk. És mint a bezárkózott tanítványokat, bennünket is fölkeres egyenként a sötétségünkben, bezártságunkban, és megbízik bennünk.

A feltámadt Jézus azt kéri, hogy járjuk vele együtt a béke és az élet útját, hogy aztán ebben másokat is részesíthessünk. Elküld, hogy tanúságot tegyünk a vele való találkozásunkról, hogy „ki-lépünk” önmagunkból, törekeny biztonságaink és korlátaink közül, hogy időben és térben folytassuk a küldetését, amelyet az Atyától kapott: adjuk hírül, hogy Isten a Szeretet.

„Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.”

Chiara Lubich ezt az életigét 2005 májusában így magyarázta: „Ma már nem elégségesek a szavak. [...] Az Evangélium hirdetése akkor lesz hatékony, ha az élet tanúságtételén alapul, mint az első keresztyének esetében, akik elmondhatták: »Azt hirdetjük nektek, amit hallottunk, amit saját szemünkkel láttunk...« Akkor lesz hatékony, ha rólunk is elmondható lesz majd, ami róluk: »Nézd, hogy szeretik egymást, készek az életüket adni egymásért.« Akkor lesz hatékony, ha konkrét módon éljük a szeretetet úgy, hogy adunk: válaszolunk a szükségét szenvedőknek, képesek vagyunk ételt, ruhát vagy otthont adni annak, akinek nincs, barátságot annak, aki magányos vagy reményvesztett, támaszt annak, aki próbatételekkel küzd. Ha így élünk, Jézus vonzerejéről teszünk tanúságot a világban, és másik Krisztussá válva hozzájárulunk ahhoz, hogy műve folytatódjék.”

„Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.”

Mi is Jézus keresésére indulhatunk a fájdalomtól és a magánytól szenvedő emberekben. Nagy tisztelettel följánlhatjuk, hogy haladjunk együtt az élet útján a béke felé, amelyet Jézustól kapunk. M. Pia is ezt tette a barátaival egy dél-olaszországi kis központban, ahol a menekülteket szolgálják, akiknek arcáról az elszenvedett háborúk és erőszakos tettek fájdalmas történetei olvashatók le.

„Hogy én mit keresek itt? – tette föl a kérdést M. Pia. – Jézus ad értelmet az életemnek és tudom, hogy őt ismerhetem föl és vele találkozhatom főleg a legsebezettebb testvéreimben. Az egyesületünkön keresztül följánlottuk nekik az olasz nyelvoktatást, és a segítségünket a munka- és lakáskeresésben, hogy először az anyagi szükségleteiket elégítsük ki. Megkérdeztük, hogy lelki segítséget is igényelnének-e, és ezt nagy örömmel fogadták az olasz kurzusra járó ortodox asszonyok. Egy másik központba baptista keresztyének is érkeztek. A baptista lelkész segítségével megszerveztük, hogy vasárnaponként elkísérjük őket az istentiszteletre, jó néhány kilométernyire. Ebből a konkrét szeretetből megszületett és megerősödött a keresztyének között a barátság, amelyet aztán tovább építettünk közös kulturális alkalmakkal, kerekasztal-beszélgetésekkel és koncertekkel is. Fölfedeztük, hogy egyetlen nép vagyunk, mely az egység építésének új útjait keresi a különbözőségben, hogy együtt tehessünk tanúságot Isten Országáról.”

Letizia Magri